

47.000 derude nu fra ISAF, og der kommer 1.700 ekstra, som vi ved – og så kommer amerikanerne til – som følge af Bukarest. Man kan selvfølgelig sige, at vi helst skulle have 100.000 mand, men det, canadierne ønskede, var jo 1.000 efter deres reaktion på den manglende NATO-solidaritet. Så Canada må jo altså være tilfreds, og så må vi jo altså også være rimelig tilfredse. Jeg brugte jo også ordet rimelig tilfreds. Man kan godt have et eller andet styrkemål, og det andet styrkemål kan det godt være man kan finde en general der går ind for, men det er altså ikke det styrkemål, som er blevet sat af NATO. Det var heller ikke det styrkemål, NATO satte i Bukarest. Der satte NATO et andet styrkemål. Jeg må gå ud fra, at når NATO sætter et styrkemål og gør det op til et topmøde, som vi var til, så må det være et realistisk og relevant styrkemål. Jeg kan kun stole på, at når NATO kommer og beder om et antal, har de også tænkt igennem, at det er det relevante antal. Og der var tilfredshed på NATO-topmødet med det styrkemål, man nåede.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:29

Klaus Hækkerup (S):

Jamen jeg er en lille smule overrasket over svaret. Altså, når man læser det dokument igen, som Udenrigsministeriet har oversendt om erklæringerne fra NATO-topmødet i Bukarest, kan man ikke se, at der står noget om styrkemål heri.

Det, der står, er, at man vil forsyne de militære kommandanter med de redskaber, de behøver for at få succes, herunder udfyldte eksisterende ISAF-mangler, inklusive styrker og træningshold.

Det fremgår jo meget klart af den internationale presse, at der mindst skal 10.000 mand til; det er det minimumstal, man har ønsket. Og mit spørgsmål er: Hvad er det for styrkemål, udenrigsministeren taler om at NATO har fastsat? Dem kan jeg ikke se i erklæringen.

Det andet spørgsmål er: Er det tilfredsstillende, at man så stiller med 2.000 mand, når der i virkeligheden er behov for 10.000 og måske mere i forhold til det samlede antal, hvis vi vil vinde den krig?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis hr. Klaus Hækkerup vil føre en diskussion om mandtal osv., skal han gøre det med forsvarsministeren. Nu har han spurgt udenrigsministeren. Det vil sige, at jeg tager stilling til det udenrigspolitiske og til det overordnede, også ved topmøderne. De forskellige styrkemål, der sættes, sættes af generalerne og forhandles med forsvarsministrene. Så jeg vil bede hr. Klaus Hækkerup om at stille spørgsmålet det rigtige sted.

Men når det drejer sig om det overordnede politiske, så var den canadiske melding altså 1.000, og der kom altså 1.700 plus de amerikanske. Det vil sige, at det da *må* være tilfredsstillende. Og så kommer der også nye træningsprincipper; det, der hedder OLMT'erne, kommer også ind i billedet.

Jeg synes, vi skal se på, hvilke forbedringer vi laver. Det er ikke godt nok i Afghanistan, det er bestemt ikke godt nok i Afghanistan. Det går ikke godt nok, det går heller ikke hurtigt nok, det kan vi godt være enige om. Men det er altså de styrker, vi kan få, og det er de styrker, man altså efter min opfattelse har fået at vide er acceptabelt til opgaven.

Så kan hr. Klaus Hækkerup stå med nogle andre tal og nogle andre dokumenter, som hr. Klaus Hækkerup må drøfte med den relevante minister og ikke med mig.

For mig er det afgørende, at der politisk set ved de møder, jeg har været til, ikke er givet melding om, at man ikke kunne klare sig med det, man fik. Det er der ikke.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:32

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Lad mig først sige, at min bekymring ikke er Canada og det at opfylde de canadiske ambitioner. Min bekymring er, om vi har viljen til at klare os i Afghanistan.

Jeg forstår godt, at udenrigsministeren ikke ønsker at svare med hensyn til styrkemål, for den sørgelige kendsgerning er jo, at der ikke er styrker nok. Der er jo slet ikke styrker nok, vil jeg sige til udenrigsministeren, og det er så udenrigsministerens gebet, for vi ser, at der jo i Pakistan er kommet en regering, der har optaget forhandlinger med Taleban. Man er i grænseregionen lige op til Afghanistan i færd med at ind-